

графъ Шуваловъ се запира на думитѣ: капитуляци и обичаи и моли да се исхвърли думата: обичаи, като твърдятъ тѣмъна и таквази, която може да даде мѣсто на голѣми злоупотребления.

Лордъ Салисбюри и графъ Андраши се съгласяватъ да стане това исхвърляние.

Г. Деспре казува, че за всѣкого е извѣстно, че капитулациитѣ сж недостатъчни и не даватъ освѣтъ общи правила за консулскитѣ подсъждностъ и покровителство. Обичаитѣ сж необходимо допълнение на установенитѣ чрѣзъ трактатитѣ правдини. Г. Деспре привождя примѣри и счита за нужно да се запази думата: „обичаи“.

Графъ Шуваловъ отговаря, че тука се говори за България и напомнява, че Румания е прѣстанѣла да познава обичаитѣ, щомъ е уредила своитѣ съдебни учреждения.

Лордъ Биконсфилдъ намира, че не му е времето сега да се говори върху капитулациитѣ; върху тѣхъ се водятъ сега прѣговори по други ижтъ и ще се отхвърлятъ, ако сж безполезни; въ противенъ случай на тѣхъ ще се придаде нова допълнителна сила. Общото обаче впечатление на Г. Прѣвѣсходителство е, че тий трѣба да исчезнѣтъ. Лордъ Биконсфилдъ мисли прочее, че ще бжде по добръ да се отмахне цѣлата послѣдняя алинея.

Кара Теодори наша прилага, че освѣтъ измѣненіята, които конгреса ще внесе въ нѣкои точки, всичкитѣ други части отъ съществуващитѣ закони, трактати и конвенции оставатъ въ сила и за Источна Румелия.

Подиръ тѣзи изявления (декларации), конгреса задържа послѣдния алинея отъ прѣдложението на тритѣ сили, като ѣ притуря слѣдующата фраза: „до когато не бждѣтъ измѣнени по съгласие на заинтересованитѣ страни.“

На дневенъ редъ дойде подиръ това разглежданieto на двѣтъ французски прѣдложения, които се вмѣстихъ въ протоколъ 5 и които се касаятъ до свободата на богослужението.

Г. Деспре прѣдлага да се замѣнятъ думитѣ: „Български подданици“ въ първото прѣдложение съ думитѣ: „жители на Българското Княжество.“ Измѣнението се одобрява и цѣлото прѣдложение се приема съ единодушие. При прочитанието на второто прѣдложение графъ Шуваловъ прѣдлага да се замѣнятъ думитѣ: „католически владици, и калугери съ думитѣ: „иностранны духовни лица и калугери.“